

nende Karakter — vil det være af Interesse, at man har en Kommunallov for Handelspladser i Almindelighed. — Udvalgets Flertal ser dernæst ikke rettere, end at det er rigtigt, saaledes som stet i Lovforslaget, at overføre Købstadkommunallovens Bestemmelser, hvor det overhovedet lader sig gøre, paa Handelspladserne, idet disse i det hele have mest Lighed med Købstæderne, men Flertallet maa dog herved tage et Forbehold om, at man ikke derved godfænder alle disse Bestemmelser, der gælde for Købstadkommunerne. Man mener meget mere, at der paa flere Punkter trænges til Ændringer, og for at nævne enkelte, hvorom jeg ikke tror, der er nogen Dissens, og hvorom alle vistnok ere enige, skal jeg kun pege paa de Bestemmelser angaaende den personlige Kommuneskat, der gælde i Købstadkommunerne. Der er flere af dem, der medføre ikke ubetydelige Tab aarligt for Kommunerne, hvad der for øvrigt gælder ikke blot Købstadkommunalloven, men ogsaa Landkommunalloven, der indeholder tilsvarende Bestemmelser; jeg tillod mig ved første Behandling at fremdrage en enkelt af disse Bestemmelser. Endvidere er der Bestemmelser i Købstadkommunalloven angaaende Statteligningskommissionen og dens Virksomhed, der i alt Fald i større Købstæder medføre adskillige Ulemper, foruden at der i samme Lov findes foreskrevet Tidsfrister, der faktisk ikke kunne overholdes. Udvalgets Flertal har dog ikke ment det hensigtsmæssigt eller betimeligt ved denne Lejlighed at komme ind paa Spørgsmaalet om Ændringer i Købstadkommunalloven, idet man venter, at de Punkter i Loven, der trænge til Ændringer, om forhaabentlig ikke lang Tid ville komme op til Revision. Udvalgets Flertal har derfor ment at kunne indskrænke sig til to Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, dels en Redaktionsændring til § 19 og dels en ny § 36 for at gøre det utvivlsomt, at Loven af 26de Maj 1868, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at meddele en ny Kredittforening for Købstadejendomme i Nørrejylland de sædvanlige Begunstigelser, ogsaa kan komme til at omfatte Esbjerg Kommune, hvad der maatte kunde være tvivlsomt ifølge Lovforslaget. Man foreslaar derfor, at der i § 36 siges, at anførte Lov udvides til at omfatte ogsaa Esbjerg Kommune; idet Loven af 26de Maj 1868 kun angaar Købstæderne og 3 Handelspladser, ikke Handelspladser i Almindelighed. Disse 2 Ændringsforslag til Regeringsforslaget skal jeg paa Udvalgets Flertals Begne tillade mig at anbefale til det høje Tings Vedtagelse.

Madsen-Mogdal: Jeg skal først bemærke, at de to Ændringsforslag, som Udvalgsflertallet har stillet, har jeg intet at indvende imod, jeg anser dem for Forbedringer og kan derfor udmærket godt give dem min Stemme; særlig betragter jeg det sidste af Ændringsforslagene som absolut nødvendigt. Naar jeg alligevel ikke er gaaet med til at stille disse to Ændringsforslag, saa antager jeg, det høje Ting let vil kunne forstaa, af hvilken Grund det er, nemlig fordi jeg, som jeg allerede udtaalte ved første Behandling, overhovedet ikke anser dette Lovforslag for den rette Vej til at naa den nødvendige Forandring for Esbjergs Bedkommende. Dernæst vil jeg tilføje, at hvis jeg skulde stille Ændringer til det foreliggende Forslag, maatte jeg gaa adskilligt videre.

Med Hensyn til min Stilling til Lovforslagets enkelte Paragraffer og Lovforslaget i det hele taget, kan jeg i alt væsentligt nøjes med at henvise til mine Udtalelser ved første Behandling, og de Bemærkninger, jeg har gjort i Betænkningen. Hvis jeg havde Grund til at tro, at de Vanskeligheder, som have været til Stede for at komme til en Ordning af Handelspladsernes kommunale Forhold, og som vi ikke i en Menneskealder have kunnet komme ud over, nu ville være endte, saa kunde jeg selvfølgelig godt gaa med det øvrige Udvalg paa den Vej, Lovforslaget anviser; men som jeg tidligere har sagt, jeg har ikke den Tro, at det vil være lettere nu end tidligere at fjerne de to Vanskeligheder, som jeg har anført, nemlig Uoverensstemmelserne med Hensyn til den kommunale Valgret og med Hensyn til Kommunalkraadets Formand. Der kan være adskillige andre Vanskeligheder, der skulle overvindes, og den ærede Ordfører har jo blandt andet antydet, at de kommunale Forhold kunde trænge til en Omordning paa flere Punkter. Jeg skal minde om et enkelt Punkt, som spillede en ikke ubetydelig Rolle, da Landstinget i 1868 første Gang havde Spørgsmaalet om Handelspladseres kommunale Styrelse paa Dagsordenen. Da var Landstingets Flertal mod den tongevalgte Formand for Marstal's Bedkommende, idet det nemlig er saaledes, at Rejsbetjenten bor ikke i Marstal, men i Grøskøbing, og saa fandt man, det var besynderligt at udnævne en Mand til Formand, som boede i en fremmed Kommune. Man havde den Gang det Tilfælde i flere Købstadkommuner paa Bornholm, hvor Borgmesteren i Hasle tilfældig var Formand ikke blot i Hasle, men ogsaa i Allinge og Sandvig, og Borgmesteren i Neksø var ikke blot Formand i